

Što je to poziv? Imaju li svi poziv?

Evo nekoliko pitanja o Božjem pozivu i razlučivanju zvanja, s objašnjenjima iz Katekizma Katoličke Crkve i obogaćena citatima svetog Josemarije Escriva.

19.06.2024.

Sažetak

1. Što je poziv?

2. Ima li svatko svoj poziv?

3. Kako ću znati poziva li me Bog na određeno zvanje?

„Danas nas Gospodin nastavlja pozivati da ga slijedimo. Ne bismo trebali čekati da postanemo savršeni kako bismo odgovorili svojim velikodušnim 'da', niti se bojati svojih ograničenja i grijeha, već umjesto toga otvoriti svoja srca glasu Gospodina.. Slušati taj glas, razaznati svoje osobno poslanje u Crkvi i svijetu i na kraju ga živjeti u današnjem vremenu koje nam Bog daje. (Papa Franjo, Poruka za 55. Svjetski dan molitve za zvanja 2018.)

1. Što je poziv?

Bog koji je stvorio čovjeka iz ljubavi također ga poziva na ljubav, temeljni i urođeni poziv svakoga čovjeka. Jer čovjek je stvoren na sliku i priliku

Boga koji je i sam ljubav. (Katekizam Katoličke Crkve, 1604.)

Čovjek je od svog začeća predodređen za vječno blaženstvo: Nebo. (Katekizam Katoličke Crkve, 1703.)

Bog svakoga stvara sa svrhom, misijom. To poslanje je ono što je poznato kao poziv.

Razmatraj sa svetim Josemarijom

- Volim govoriti o stazama i putovima, jer mi smo putnici, putujemo u svoj dom na Nebu, zemlju našeg Oca. Ali nemojte zaboraviti da, iako staza može imati neke posebno teške dionice, i može povremeno uključivati prelaženje preko rijeke ili prolazak kroz gotovo neprohodnu šumu, u pravilu će biti prilično prohodna i neće nas iznenaditi. Opasnost leži u rutini, u zamišljanju da Bog ne

može biti ovdje, u stvarima svakog trenutka, jer su tako jednostavne i obične! (Prijetelji Božji, 313)

- Sviđa mi se ovo geslo: „Svaki putnik neka slijedi svoj put”, onaj koji mu je Bog zacrtao, s vjernošću, s ljubavlju, pa ako to i košta. (Brazda, 231)
- Tvoja se sreća na zemlji mjeri tvojom vjernošću vjeri, čistoći i putu koji je Gospodin za tebe zacrtao. (Brazda, 84)

• Božja ljubav je ljubomorna ljubav. Nije zadovoljan ako mu izađemo u susret s uvjetima. On čezne da se potpuno predamo, a da ne zadržimo tamne zakutke u srcu, kamo ne mogu doprijeti radost i sreća milosti i nadnaravnih darova. (Prijetelji Božji, 28)

2. Ima li svatko svoj poziv?

Da, sve nas je Bog stvorio sa svrhom i ciljem.

Bog je želio jedinstven i neponovljiv plan za svakoga od nas, osmišljen od vječnosti: „Prije nego te oblikovah u utrobi majčinoj, ja te izabrah; prije nego što izađe iz utrobe majčine, ja te posvetih" (usp. Jeremija 1:5).

Katekizam Katoličke Crkve govori o pozivu na blaženstvo, ukratko, na svetost, na jedinstvo s Bogom koji nas čini dionicima svoje sreće i koji nas ljubi potpuno i bezuvjetno.

Zajednički poziv svih Kristovih učenika je poziv na svetost i poslanje evangelizacije svijeta.

Unutar tog zajedničkog poziva Bog poziva svakoga da zajedno s njim slijedi određeni put u životu. Neki su pozvani na ministerijalno svećeništvo, drugi na redovnički

život, a treći, laici, pozvani su ga susresti u običnom životu, bilo življenjem celibata, bilo pozivom na ženidbu. (Vidi Katekizam Katoličke Crkve, 1533., 1716.-1729.)

„Svi smo pozvani biti sveti živeći svoje živote s ljubavlju i svjedočeći u svemu što činimo, gdje god se nalazili. Jeste li pozvani na posvećeni život? Budite sveti živeći svoje obveze s radošću. Jeste li oženjeni? Budite sveti tako što ćete voljeti svog muža ili ženu, kao što Krist radi za život. Budite sveti radeći pošteno i vješto u službi svoje braće i sestara. Budite sveti tako što ćete strpljivo poučavati malene kako slijediti Isusa. Jeste li u poziciji autoriteta? Radite za opće dobro i odričući se osobne koristi“ (Gaudete et Exultate, 14).

Razmatraj sa svetim Josemarijom

- Pazi dobro: na svijetu je puno muškaraca i puno žena, i Učitelj

ne propušta pozvati nijedno od njih.

Poziva ih na jedan kršćanski život, na život svetosti, na život izabраниh, na život vječni. (Kovačnica, 13)

- Smiješ se što ti kažem da imaš «bračno zvanje»? - Pa imaš ga - upravo tako - zvanje.

Preporuči se svetom Rafaelu da te dovede čista do kraja puta kao Tobiju. (Put, 27)

- Zov Gospodnji – poziv – uvijek znači ovo: „Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom.” Da: poziv zahtijeva odricanje, žrtvu. Ipak, kako postaje ugodna žrtva – “Gaudium cum pace” – radost i mir – ako je odricanje potpuno! (Brazda, 8)
- Kako je divan naš poziv kršćanina – djece Božje! – koji

nam na zemlju donosi radost i
mir koji svijet ne može dati!
(Kovačenica, 269)

- Živjeti ljubav znači poštovati
mentalitet drugih: ispuniti se
radošću zbog njihova puta
prema Bogu... a da pritom ne
tražiš da oni misle kao ti ili da
se ujedine s tobom.

– Palo mi je na pamet iznijeti ti
sljedeću primjedbku: ti različiti putevi
ipak su paralelni; slijedeći svoj
vlastiti svatko će stići do Boga...
Nemoj se gubiti u uspoređivanju ni u
nemirima da saznaš tko će stići prije:
to nije važno, ono što je važno jest –
da svi stignemo do cilja. (Brazda, 757)

- Otvorite vlastita srca Isusu i
ispričajte mu svoju priču. Ne
želim generalizirati. Ali jednoga
dana možda je običan kršćanin,
baš poput vas, otvorio oči za
horizonte duboke i nove, ali
stare poput Evanđelja.

Predložio vam je mogućnost da iskreno, ozbiljno slijedite Krista, da postanete apostol nad apostolima. Možda ste tada izgubili ravnotežu i niste je povratili. Vaše samozadovoljstvo nije sasvim zamijenjeno pravim mirom sve dok niste slobodno rekli "da" Bogu, jer ste to željeli, što je najnaravniji razlog. A za njim je došla snažna, stalna radost, koja nestaje tek kad ga napustiš. (Susret s Kristom, 1)

- Vrlo je važno da ideja braka kao pravog Božjeg poziva nikada ne nestane, bilo s propovjedaonice i vjeronauka, bilo iz savjesti onih za koje Bog želi da ga slijede na ovaj način. Parove treba uvjeriti da su stvarno i istinski pozvani sudjelovati u ispunjenju Božjeg plana za

spasenje svih ljudi. (Susret s Kristom, 30)

- Svetost se – kada je prava – od svog izobilja prelijeva u srca drugih, u druge duše.

Mi se, djeca Božja, posvećujući posvećujemo. – Cvjeta li oko tebe kršćanski život? Razmišljaj o tome svakog dana. (Kovačnica, 856)

3. Kako ću znati poziva li me Bog na određeno zvanje?

Kao što je gore spomenuto, Bog poziva sve, neke na određenu misiju, osobno osmišljenu za njih. „Svatko na svoj način“, kaže Učiteljstvo. Ne bismo se trebali obeshrabriti pred primjerima svetosti koji se čine nedostižnima. Postoje neka svjedočanstva koja bi se mogla pokazati korisnima i nadahnutima,

ali koja nam nije namijenjeno kopirati, jer može nas čak skrenuti s jednog specifičnog puta koji Gospodin ima na umu za nas. Važno je da svaki vjernik razluči svoj vlastiti put, da iznese ono najbolje od sebe, najosobnije darove koje je Bog stavio u njegovo srce (usp. 1 Kor 12,7), umjesto da beznadno pokušava oponašati nešto što mu nije namijenjeno. Postoji mnogo stvarnih načina svjedočenja. Doista, kada veliki mistik, Sveti Ivan od Križa, napisao svoju Duhovnu pjesmu, radije je izbjegavao stroga pravila za sve. Objasnio je da su njegovi stihovi sastavljeni tako da svatko može imati koristi od njih 'na svoj način.' Jer se Božji život prenosi 'jednima na jedan način, a drugima na drugi'" (Gaudete et Exultate, 11).

Okruženje u kojem čovjek može otkriti svoj poziv je molitveno, odnosno živi i osobni odnos s Bogom. Molitva je apsolutno neophodna za

duhovni život. To je poput daha koji omogućuje razvoj života duha. U molitvi se ostvaruje vjera u Božju prisutnost i njegovu ljubav. Potiče nadu koja vodi do usmjeravanja života prema Njemu i povjerenja u Njegovu providnost. Srce se povećava odgovorom vlastite ljubavi na božansku Ljubav.

Naš uzor je Gospodin. Isus moli prije odlučujućih trenutaka svoga poslanja: prije Očeva svjedočanstva za njega tijekom njegova krštenja i preobraženja te prije vlastitog ispunjenja Očeva nauma ljubavi kroz njegovu muku. On također moli prije odlučujućih trenutaka vezanih uz poslanje njegovih apostola: po svom izboru Dvanaestorice, prije Petrovog priznanja da je "Krist Božji", i opet, da vjera poglavara apostola ne iznevjeri kada je u iskušenju. Isusova molitva prije događaja spasenja za koje je Otac tražio da ih ispuni je ponizno i pouzdano predanje

njegove ljudske volje Očevoj volji punoj ljubavi.

Isus nas svojom molitvom uči moliti, otkrivati volju našega Oca Boga i poistovjećivati se s njom. U molitvi možemo razlučiti Božju volju u svakom trenutku našeg života: „I ti trebaš gledati na cjelovitost svog života kao na poslanje. Pokušajte to učiniti slušajući Boga u molitvi i prepoznajući znakove koje vam daje. Uvijek tražite Duha što Isus očekuje od vas u svakom trenutku vašeg života i u svakoj odluci koju morate donijeti, kako biste razabrali njegovo mjesto u poslanju koje ste primili. Dopustite Duhu da u vama iskuje osobno otajstvo koje može odražavati Isusa Krista za današnji svijet.”
(Gaudete et Exultate, 23)

Osim toga, u trenutku razlučivanja zvanja velika pomoć može biti lik duhovnika, osobe kojoj se možemo povjeriti i koja nam svojim savjetima

pomaže otkriti volju Božju i nastojati je živjeti u praksi. (Vidi Katekizam Katoličke Crkve, 2558, 2601-2622, 2657)

Razmatraj sa svetim Josemarijom

- Ne možemo se skloniti u anonimnu gomilu. Ako unutarnji život ne uključuje osobni susret s Bogom, on ne postoji - to je tako jednostavno. Malo je stvari koje su u većoj suprotnosti s kršćanstvom od površnosti. Skrasiti se s rutinom u našem kršćanskom životu znači odbaciti mogućnost da postanemo kontemplativna duša. Bog nas traži, jednog po jednog. I trebamo mu odgovoriti, jedan po jedan: „Evo me, Gospodine, jer si me pozvao.”
- Svi znamo da je molitva razgovor s Bogom. Ali netko se može zapitati: „O čemu da

pričam?" O čemu biste drugom mogli razgovarati osim o svojim interesima i stvarima koje ispunjavaju vaš dan? O Isusovom rođenju, njegovim godinama među nama, njegovom skrivenom životu, njegovom propovijedanju, njegovim čudima, njegovoj otkupiteljskoj muci i smrti, njegovom uskrsnuću. I u prisutnosti Trojedinoga Boga, zazivajući Mariju kao svoju posrednicu i moleći svetoga Josipa, našega oca i gospodina, da nam bude zagovornik, govorit ćemo o našem svakodnevnom radu, o našoj obitelji, o našim prijateljstvima, o našim velikim planovima i malim nedostacima. Tema moje molitve je tema mog života. (Susret s Kristom, 174)

- Kako je drag prizor Navještenja!
– Marija – koliko puta smo to

razmatrali! – sabrana u
molitvi... sa svih svojih pet
osjetila i svim svojim moćima
razgovara s Bogom. U molitvi
upoznaje božansku Volju; i
molitvom je pretvara u život
svoga života: ne zaboravi
Gospin primjer! (Brazda, 481)

- Molitva je najmoćnije oružje
kršćanina. Molitva nas čini
djelotvornima. Molitva nas čini
sretnima. Molitva nam daje
potrebnu snagu za vršenje
Božjih zapovijedi. Da, čitav tvoj
život može i mora biti molitva.
(Kovačenica, 439)
- Želio bih da svi molimo iskreno,
kao Božja djeca, a ne brbljajući
poput licemjera koji će iz
Isusovih usana čuti 'Neće svaki
koji mi govori: Gospodine,
Gospodine!' ući u kraljevstvo
nebesko.' Ljudi koji žive od
licemjerja možda mogu postići
'zvuk molitve', kaže sveti
Augustin, 'ali ne mogu

posjedovati njezin glas, jer u njima nema života'. Nedostaje im želja da ispune Očevu Volju. Kad kličemo 'Gospodine!' moramo to činiti s učinkovitom željom da u praksi provedemo nadahnuća koja Duh Sveti budi u našoj duši. (Prijatelji Božji, 243)

- Dobro poznaješ obveze svoga kršćanskog načina života; one će te sigurno i pouzdano dovesti do svetosti. Na poteškoće si također upozoren, ili praktički na sve, jer ih već na početku puta možeš okvirno sagledati. Sada želim naglasiti da moraš dopustiti da ti pomaže i vodi te duhovni pratitelj, kojemu možeš povjeriti sve svoje svete ambicije i svakodnevne probleme koji utječu na tvoj unutarnji život, neuspjehe koje možeš pretrpjeti i pobjede. Uvijek budite vrlo iskreni u

duhovnom vodstvu. (Prijatelji Božji, 15)

- Dobro je da upoznaš ovaj sigurna nauk: vlastiti je duh loš savjetnik, loš pilot da bi mogao upravljati dušom u vijavicama i olujama, između grebena unutarnjeg života. Stoga je Volja Božja da brodom upravlja jedan Učitelj, da nas svojim svjetlom i svojim znanjem dovede u sigurnu luku. (Put, 59)